

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **P. Z.**, narozená dne „X“,
bytem „X“,
zastoupená Mgr. Ondřejem Líbalem, advokátem
sídlem Kostelní 172, 411 08 Štětí

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2019, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 12. 2019, č. j. „X“, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 776 Kč a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě u zdejšího soudu domáhala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

dne

6. 12. 2019, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 9. 2019, č. j. „X“, jímž žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 19. 9. 2019 není žalobkyně invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost o 20 %, zatímco pro vznik invalidity je nutný pokles minimálně o 35 %.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nesouhlasí s hodnocením zdravotního stavu a závěry rozhodnutí žalované, neboť její zdravotní stav byl v průběhu řízení dvakrát posouzen s poměrně značně odlišnými výsledky, když první posudek určil pokles pracovní schopnosti o 20 % a druhý o 30 %, což je rozptyl v prvním případě o 1/2, ve druhém o 1/3 zjištěného výsledku a podle názoru žalobkyně je nutné provést revizní posudek.
3. Dále žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí nedostatečně reflektuje skutečnost, že žalobkyně má vzdělání i praxi v oborech, které vyžadují ruční práci, neboť je vyučená dámskou krejčovou, v oboru pracovala od roku 1992 do roku 2009 a poté pracovala jako pokojská. Navíc se jedná o dominantní ruku žalobkyně a s ohledem na její zdravotní stav, zejména na omezení hybnosti a bolestivost nemůže ve svém oboru pracovat a její uplatnění v jiných oborech je více než diskutabilní, neboť žalobkyně nezvládne ani přenášení lehkých předmětů, není schopna se o ruku opřít, nezvládá jemnou motoriku a její stav je již léčebně neovlivnitelný. U žalobkyně lze očekávat spíše zhoršování jejího stavu.
4. Žalobkyně dále v žalobě namítala, že posouzení jejího zdravotního stavu nedostatečně objektivně zachycuje její zdravotní stav, neboť dále trpí algodystrofickým syndromem, který se projevuje trvalou lokální bolestivostí a jeho příčinou je v daném případě patrně poškození nervů ruky v důsledku opakovaných operačních zákroků, což uvedl ve zprávě dne 27. 11. 2018 ošetřující traumatolog a tuto zprávu měla žalovaná k dispozici.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě nejprve shrnula průběh dosavadního řízení a dále uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku vypracovaného dne 26. 11. 2019 pro účely řízení o námitkách, kterým byl učiněn závěr, že žalobkyně není invalidní. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaná závěrem navrhla provedení důkazu vypracování posudku příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ústní jednání soudu

6. Při ústním jednání konaném dne 14. 12. 2020 právní zástupce žalobkyně trval na podané žalobě, zdůraznil, že žalovaná řádně neposoudila zdravotní stav žalobkyně a zejména pak tu skutečnost, že žalobkyně vykonává práci v dělnické profesi, kde dominantní končetinu nezbytně potřebuje.
7. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž ústním jednání před soudem odkázala na písemné vyjádření k žalobě a po provedení dokazování čtením posudku Posudkové komise Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 26. 10. 2020 uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu.

8. Soud ve věci provedl dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 26. 10. 2020.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání dospěl soud k rozhodnutí, že žaloba byla podána důvodně.
11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudkové lékařky pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Litoměřice, která při kontrolní lékařské prohlídce dne 19. 9. 2019 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu díky postižení uvedenému v kapitole XV., odd. B, položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., poklesla její pracovní schopnost o 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se s ohledem k dalším postižením ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 30. 9. 2019 výše citované rozhodnutí, jímž zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod z důvodu nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
12. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 26. 11. 2019, který vypracovala příslušná posudková lékařka oddělení námitkové a odvolací agendy žalované. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke shodnému závěru, že u žalobkyně rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., díky kterému se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se s ohledem na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a dále na schopnost pokračovat v předchozí činnosti nebo na schopnost rekvalifikace ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje o 10 % a celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje 30 %. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 30. 9. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Dle ust. § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
16. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
17. V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod s odůvodněním, že z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost o 30%, zatímco pro vznik invalidity je nutný pokles minimálně o 35%.
18. Jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí podmínky, tj. zda u ní nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobkyně nezískala potřebnou dobu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění.

19. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agentury žalované, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně a datu, kdy došlo k této skutečnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a také trvání její případné invalidity včetně jakého stupně.
20. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 26. 10. 2020. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a přímo při jednání komise byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (odborné nálezy - z chirurgické příjmové ambulance, ze zprávy o průběhu hospitalizace a z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie z ambulance chirurgické), zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. S., spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice, spisové dokumentace námitkového řízení a vlastním přešetřením žalobkyně, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., následkem úrazu ze dne 17. 6. 2018, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně se závěrem, že v souladu s traumatologickým nálezem MUDr. D. Z. došlo ke vzniku invalidity dne 3. 12. 2019.
21. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je stav po fraktuře pravého zápěstí 17. 6. 2018, kde i přes veškerou léčbu (chirurgickou i rehabilitační) s dobrou spoluprací žalobkyně došlo k rozvoji komplexního algodystrofického syndromu dominantní končetiny v přímé souvislosti s úrazem ze dne 17. 6. 2018.
22. Komise pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně posoudila dle kapitoly XIII – postižení svalové a kosterní soustavy, odd. B – osteopatie a chondropatie, položka 2b – středně těžká porucha s omezením funkce končetiny, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a pomůcek vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20-35%, přičemž komise u žalobkyně s ohledem k funkčním následkům středně těžkého omezení funkce dominantní končetiny stanovila horní hranici rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti tedy 35 % a dále s ohledem na celoživotně vykonávanou dělnickou profesi tuto hodnotu zvýšila podle § 3 odst. 2 vyhlášky o 5 %, celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 40 %. Vznik invalidity pak komise stanovila dnem 3. 12. 2019, kdy byla v lékařské dokumentaci poprvé uvedena diagnosa algodystrofického syndromu a byly vyčerpány možnosti léčebných intervencí ve smyslu navrácení funkčnosti končetiny,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Komise k tomuto hodnocení konstatovala, že se nemohla ztotožnit s posudkovými závěry posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ani posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agendy žalované, kde základem bylo hodnocení zdravotního stavu podle kapitoly XV., pol. 2b vyhlášky – ztuhnutí zápěstního kloubu, neboť komise shledala jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B, položce 2b vyhlášky – komplexní regionální bolestivý syndrom se středně těžkou funkční poruchou, s omezením funkce končetiny, přičemž některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a pomůcek při horní hranici u dělnické profese. Navíc komise zohlednila námitky žalobkyně, která nezvládá v plném rozsahu práci pokojské, je schopna lehčí fyzické práce bez nárazového většího zatížení pravé ruky s možností odpočinku, s vyloučením práce v nepříznivých klimatických podmínkách s použitím kompenzační pomůcky – ortézy.
24. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, že posudek ze dne 26. 10. 2020, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise a byla přešetřena odbornou lékařkou z oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství.
25. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom oproti posudkové lékařce Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice a posudkové lékařce oddělení námitkové a odvolací agendy žalované ohledně dominujícího zdravotního postižení dospěli k závěru, že jím není ztuhnutí zápěstního kloubu, nýbrž komplexní regionální bolestivý syndrom se středně těžkou funkční poruchou s omezením funkce končetiny, přičemž ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně pak dospěli k závěru, že dosahuje celkových 40 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobkyně byla k datu žalobou napadeného rozhodnutí invalidní, a to v prvním stupni a nikoliv pouze ve druhém stupni.
26. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován v řízení před soudem, poté co s ním byli seznámeni, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobkyně vycházela z posudku příslušné posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agendy žalované, jejíž posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
27. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní, a to v prvním stupni invalidity.
28. Jelikož žalobkyně měla ve věci úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil ve výroku II. rozsudku žalované zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

náhradu nákladů řízení ve výši 4 776 Kč, která se skládá z částky 3 000 Kč za tři úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem žalobce Mgr. Ondřejem Líbalem po 1 000 Kč podle § 7, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT a účast na jednání soudu dne 14. 12. 2020]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 476 Kč odpovídající cestovnímu Štětí – Ústí nad Labem a zpět k jednání soudu dne 14. 12. 2020 a dále náhradu za ztrátu času za 4 půlhodiny po 100 Kč podle § 14 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 14. prosince 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.